

Tørre trusser på trampolinen

ILLUSTRATION: LINDA GIL

Hvis jeg solgte havetrampoliner, ville jeg supplere den store sikkerhedseddell med en folder til mødre. "Tørre trusser på trampolinen," skulle folderen hedde, og det handler hverken om trampolinen som tørrestativ eller om lystbetonede trussetanker. Men derimod om hvordan moderskabet folder sig ud fra sin mindre sjove side. Folderen er til os mødre, for hvem det kneb med bækkenbundsøvelser efter fødslen, os der var skeptiske overfor gode råd.

Efter familiens første sæson med havetrampolin er jeg nogle bitterbule erfaringer klogere. Da trampolinen efter timers knoklen var samlet med fjedre, dug og sikkerhedsnet, fyldte den hele forhaven. Den var svær at komme udenom, så det var med spænding i kroppen, jeg tog mit første hop. Det eneste, der slappede af i mødet med den stramme trampolindug, var min bækkenbund. En gul lugt fyldte luften, og det kom bag på mig, at den hverken stammede fra smørblomst eller børnenes bukser. Så jeg gav op, sprang ned på græsset og forlod haven til fordel for en fyldning af vaskemaskinen. Trampolinhop var ikke noget for min bækkenbund, erkendte jeg med børnenes jubelskrig i ørene. Men trampolinen stod og grinede af mig, mindede mig om, hvor det kneb. En torn i øjet, der fik mig til at tage kampen op. På den ene side en jomfrunalsk trampolindug med firs fjedre. På den anden min bækkenbund

med 37 år og to børnefødsler på bagen.

Fast besluttet på at vinde tømte jeg blæren, for at forebygge selvudløsning i nedslaget. Derefter placerede jeg trusseindlægget og trak mig op på trampolinen. Hængende i luften, kneb jeg sammen, så min ansigtskulør gik fra bleg over rød til lilla, inden jeg mødte trampolindugen i første fight. Efter nogle hop var trusseindlægget kommet på arbejde. Jeg var sendt til tælling og forlod kampscenen. Men jeg holdt fast og gentog hele showet fra toiletbesøg til muskelspænding, inden jeg mødte modstanderen i andet sæt. Og kampen fortsatte med sammenbidt mine og anstrengelse i mellemgulvet. Da sæsonen gik på hæld, holdt spændingen hundrede hop. En rekord der gerne skal forbedres denne sæson, hvor vi igen folder trampolinen ud, så hele familien får glæde af den elastiske legeplads.

Den er ikke til salg, men hvis jeg skulle sælge trampolin til en anden hoppetosset mor med juniorer i baghaven, ville mine fem råd være: Tøm blæren, brug trusseindlæg, knib, tag en pause og start forfra. Vi er imidlertid nogle, der har modstand overfor gode råd, så jeg vil lade råd nummer seks lyse som en gulerod: Giv ikke op, den trampolintrænede bækkenbund kan nemlig også give dig fornøjelser udenfor sikkerhedsnettets cirkel.